

ആര്യമീയതയും വികസനവും ദരുന്നനീതിക്ഷണം

"If spirituality has meaning and if ethics has a function in contemporary times, it indeed lies in questioning structures related to development projects, and to models according to human approaches" - Tariq Ramadan.

ആധിപത്യ വികസന വ്യവസ്ഥ ആത്മീയതയോട് സ്വർക്കിച്ച സമീപനം അതിവെച്ച് വിജയ പരാജയങ്ങളെ എങ്ങെന്നെ നിർണ്ണയിച്ചു എന്നതാണ് ഇവിടെ പഠനത്തിന് വിധേയമാകുന്നത്. ആശോളവും പ്രാഭേശിക വുമായ വികസന അനുഭവങ്ങളിലെ താത്പര്യക്കൊം പ്രായോഗിക്കുമായ മേഖലയിൽ ആത്മീയത എന്നു പക്ഷുംവരിച്ചു എന്ന അനുശോദ്ധത്വാടാശം ആത്മീയ മേഖലയിൽ നിന്നും ഏറ്റവും ശാമ്പ്രതീയമായ നീതിയിൽ ആധുനിക വികസനത്തോട് പ്രതികരിച്ചു ഇഷ്ടാവലിക സംഭാവനകളിലേക്ക് ഒരു എത്തി നോട്ടം നടത്തുക കൂടിയാണ് ഇം പഠനത്തിൽ

1) ആത്മീയതയും കേരള വികസന ഭൂപടവും

ഡിക്സന്തത സംബന്ധിച്ച വൈജ്ഞാനിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അന്തെ കണ്ണക നിർണ്ണായക ഘടകമല്ല, കേരള ത്തിന്റെ വഴക്കത്തിൽ, ആത്മീയത. അതിന് സാമ്പത്തിക നയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങളുടെ കാരണമായ ഘടകങ്ങൾ കേരളീയ സാമൂഹ്യനേതൃത്വാന്വേഷണത്വത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തിയ ചില അധികാരിക്കുന്നവർാണ്. ആധുനികതയുടെ പശ്ചാത്യലത്തിൽ വികസനിച്ച സ്ഥിതി സമത്വ സിഖാന്തങ്ങളുടെയും പുരോഗമന വാദങ്ങളുടെയും ആധിപത്യമാണ് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക, സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്വത്വ കൂറിച്ച ചരിത്രാഭ്യാനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ദുർഘട്ടനയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ സ്വാഭാവികമായും മതവും മത വുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യമന നിലക്ക് ആത്മീയതയും ബഹിഷ്കൃതമായ യുക്ത്യയിഷ്ഠിതവും ശാസ്ത്രീയവും എന്ന് വിശ്രേഷിക്കപ്പെട്ട അനാവുദ്യവഹാരങ്ങളാണ് കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ആസൂത്രണങ്ങളിലും വികസന നയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും സാധിക്കുന്ന ചെലുത്തിയത്.

ആയതിനാൽ തന്നെ വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നു വരെ നിലനിൽക്കുന്ന വ്യവഹാരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആത്മീയതയെ മാനവിക വികസന സൂചികയുടെ പ്രശ്നപരിസരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുക എന്നത് ഇവിടെ ഏറെ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളാക്കുന്നുണ്ട്.

അതേ സമയം തന്നെ, മുഖ്യധാരാ വികസന സംബന്ധിച്ച ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു പാരിസ്ഥിതിക വിനാശങ്ങൾ ലൈംഗം സാമൂഹിക അസമതവാദങ്ങളും മുൻ നിർത്തിയുള്ള പുനർവിചാരങ്ങളിലും സിവിൽ സമരങ്ങളിലും മത ത്തിന്റെയും ആത്മീയ മണ്ഡലങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യം കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ദുർഘട്ടനയിട്ടുള്ളൂ. പരിസ്ഥിതി തത്ത്വശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആധുനികക്കോത്തര ചർച്ചകളാണ് പ്രകൃതി വിഭവ ചുണ്ടണത്തിൽ നിന്നും സാങ്കേതിക വികാസങ്ങളുടെയും ആത്മീയമായ വിശകലനങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്യലമാരുകൾക്ക്. വിരലിലെ സ്ഥാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്ക് പുറമെ, പക്ഷേ, അത്തരം ദൈഷണിക വികാസങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതു അക്കാദമിക്

വികാസം ഇപ്പോഴും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല
എന്നത് നവോത്തരാനും സമാവൃത ചെയ്ത
യുക്തി- വിശ്വാസ ദന്തങ്ങളുടെ ആഴ
ത്തിന്റെ തെളിവായി മനസ്സിലാക്കണം.
കേരളത്തിലും, സിവിൽ സമൂഹങ്ങളുടെ
പ്രതികരണ ശേഖരങ്ങളിലെ സാന്നിദ്ധ്യ
ത്തിൽ കവിതയെ അക്കാദമിക് ദൃശ്യത ഇല്ല
ഡൈഷൻിക് തരംഗത്തിന് സാധ്യമായിട്ടില്ല.
ബുദ്ധ പിന്നാധാരയുടെയും ഇന്റലാ
മിക ധാരയുടെയും ചില വികാസങ്ങളാണ്
കേരളത്തിൽ പല ഇടങ്ങളിലായി
കാണുന്ന ഇത്തരം സാന്നിദ്ധ്യങ്ങൾ.
ആഗോളതലത്തിൽ പ്രായോഗികവും
വൈജ്ഞാനികവുമായ വികാസങ്ങൾക്ക്
ഇന്റലാമിക്യിഷൻ തയ്യാറായതിന്റെ
എരെ തെളിവുകൾ വികസനത്തിന്റെയും
പ്രകൃതി വിഭവ വിനിയോഗത്തിന്റെയും
കാര്യത്തിൽ പൊതു സമ്മതമാണ്. ഉത്തര ആദ്ധ്യാത്മകൻ
രാജ്യങ്ങളിലെ ചില മാതൃകകളും അക്കാദമിക് തലത്തിൽ
ഉള്ള ചില ചർച്ചകളും വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് ഇത്തരു
നെത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്.

അതെ സമയം തന്നെ സജീവ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞി
രിക്കേണ്ടതാണ്, കേരളത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന
ആത്മീയ പ്രവണതകളും കേരളീയ വ്യക്തികളുടെ ആത്മി
യതയിൽ സാധിക്കുന്ന ചെലുത്തുന്ന ഡൈഷൻിക്കവും പ്രാ
യോഗികവുമായ ഏടക്കങ്ങളും. ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന
മുന്ന് മതധാരകളുടെ പരിസരാഗതമായ ചടങ്ങുകൾക്ക്
പുറമെ മലയാളിയുടെ ആത്മീയ ഭൂമി ശാസ്ത്രത്തിലും
സാമ്പത്തിക അതിർത്തിയിലും കൂട്ടുമായ സാധിക്കുന്ന ചെ
ലുത്തുന്ന ചില ആത്മീയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിരൈ ലിഖി
റൽ കാലത്തെ കേരളത്തിൽ എരെ ദൃശ്യമാണ്. വിവിധ
സംസ്കാരങ്ങളുടെ ചുവക്ക് പിടിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത ആൾ
രെഡിവിനും നിലനിൽപ്പിരുന്ന് സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക
അർത്ഥ തലങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നോൾ കേരളത്തിന്റെ
മുഖ്യാര സീക്രിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ആത്മീയ
രീതിയുടെ നിർവ്വചനത്തിലേക്ക് എഴുപ്പുത്തിൽ എത്തിച്ചേ
രാൻ സാധിക്കും. മതം ആർക്കുട്ടമെന്ന നിലക്ക് മാത്രം
ചുംബണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും
രാഷ്ട്രീയവുമായ ഭൂജിശാസ്ത്രത്തിൽ എരെ അനിതിക്കും
അനാരോഗ്യത്തിനും പാത്രമാകുന്ന മനുഷ്യ വ്യവഹാര
മേഖല എന്ന നിലക്ക് അകിയന്തരിമായ വിശകലനത്തിന്
ആത്മീയത പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതുണ്ട്. നിലനിൽക്കുന്ന
ഒരു ശാസ്ത്രീയ വിശകലന ചടക്കുകൾക്കും മുൻകൂർ
കീഴ്വിശക്കത്തിനും മുതിരാതെയുള്ള ഒരു വിശകലനത്തോ
ടൊപ്പം ആത്മീയ ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില നി
ർവ്വചനങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും കൂടിയാണ് ഈ പഠനത്തിൽ.
ആദ്യാദ്ധ്യത്തിൽ വികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച
വ്യവഹാരിക രീതികൾ ആത്മീയതയോടും മതത്തോടും
സീക്രിച്ച സമീപനത്തിലെ വികാസ പരിണാമങ്ങളെ

ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിലും കേരളീയ
പശ്ചാത്യലത്തിലും വിലയിരുത്തുന്നു.
രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ പഠനത്തോട് ആ
നൂംബന്ധിക്കുമായ രീതിയിൽ
ഇന്റലാമിക് അനാനഗാസ്ത്രം വികസന
നെത്തെ സംബന്ധിച്ചും നടത്തുന്ന
ആലോചനകളിലേക്ക് വെളിച്ചും വിശ്വ
കയാൺ ചെയ്യുന്നത്.

1. മുഖ്യധാരാ വികസന വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ആത്മീയത

രണ്ട് തലങ്ങളിൽ നിന്നും കൊണ്ടുള്ള
വിശകലനത്തിനാണ് ഈ ഉപദിഷ്ട
കത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്. ആഗോളതല
ത്തിൽ അധികാരം പുലർത്തുന്ന വിക
സനവ്യവഹാരങ്ങളുടെ താത്തികവും
പ്രായോഗികവുമായ ഇടപെടൽ മേഖ
ലകളിൽ മതവും ആത്മീയതയും ചെ
ലുത്തുന്ന സാധിക്കുന്ന ഒരു തലം. രണ്ടാമത്തെത്ത്,
ആത്മീയതയുടെ സാധ്യതകൾ കേരളീയ വികസന വ്യ
വഹാരങ്ങൾ നൽകിയ പ്രതികരണങ്ങളുടെ കാരണങ്ങളും
സംബന്ധിക്കുന്നും വിലയിരുത്തുകയാണ്.

ആത്മീയതയുടെ സാധ്യത

മാനവിക വികസനത്തിന്റെ അംഗീകൃതമേഖല
കളിൽ ആത്മീയതകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഓദ്യോഗിക
മായ ഇടമാണ് പ്രാഥമികമായി അനോഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

ശാസ്ത്രീയമായി സുസംഘടിതമായ ആഗോള
വികസന വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ആധികാരികമായി ഏകീകീ
രിക്കപ്പെട്ട വികസന തത്വങ്ങളും നിർബന്ധങ്ങളും വിക
സനക്കപ്പെട്ട് ആധുനികതയുടെയും അനുഭവയും വ്യവ
ഹാരങ്ങളായ സെക്കൂലരിസം, യൂക്തി, സയൻസ് എന്നി
വയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ 4 അടിസ്ഥാന ഘട
കങ്ങളും ആത്മീയതയോടും അതിന്റെ ദ്രോത്തുക്കളോടും
ടും ഉള്ളപ്പെടുത്തുകയും മാലികമായി തന്നെ കലപത്തി
ലേർപ്പെടുന്നവയായിരുന്നു എന്നതാണ് ആത്മീയത എന്ന
പ്രശ്നത്തെ സകീർണ്ണമാക്കുന്നത്. കൊളോണിയലാ
നന്നര ഭൂജാസ്ത്രത്തിൽ സാമ്പത്തികവും, സാംസ്കാ
രികവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ മേഖലകളിൽ പ്രത്യക്ഷത്തി
ൽ തന്നെ എരെ ദൃശ്യമായിരുന്ന പ്രസ്തുത കലാപങ്ങളി
ൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ചിത്രമാണ് പക്ഷേ ഉത്തര സെ
ക്കൂലർ - ഉത്തര ആധുനിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ കാണപ്പെ
ടുന്നത്. ഭിന്നതകളും ശാസ്ത്രീയമായ സമേളനങ്ങൾ
കും ആരോഗ്യകരമായ സംഘർഷങ്ങളും വഴിയൊരു
ഞിയ ഈ ഘട്ടത്തിൽ വികസനകാഴ്ചപ്പാടിലും ഉപാ
ധികളിലും എന്ന പോലെ ആത്മീയതയുടെ പ്രതിനിധി
സാമ്പത്തികവും നിർബ്ബന്ധങ്ങളിലും നിർബന്ധങ്ങൾക്കു
ം കൂടുതലും വികസനത്തിന്റെയും തടസ്സങ്ങളാ
യി തീർപ്പുകൾപ്പിച്ച ആധിപത്യ വികസനവ്യവഹാരങ്ങൾ

തുരിതഗതിയിലെ ആധ്യനികവർക്കരണത്തിനു വേണ്ടി തന്നെ അവയുമായി സമഖ്യജസ്തിലേർപ്പടാൻ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിലെ ഒരു വികാസം. മാനവികവിഭവ വികസനമേഖലയിൽ ആത്മീയതയുടെ യും മതത്തിന്റെയും സംഭാവനകളെ ചുംബണം ചെയ്യുക എന്ന ആശയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വികസന പദ്ധതികളും പരിപാടികളും ഈ ഘട്ടത്തിൽ സജീവമായിക്കയ്യേണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ തരംഗത്തിന് അഭിമുഖമായി തിരഞ്ഞെടുക്കാനും അഭിമുഖമായ ജണങ്ങലാണ് താഴെ അഭിഭ്രംബിക്കുന്നതും വിശ്വാസികളുടെ ധാരയും ആധ്യനികതയുടെ ഗുണാത്മകമായ ഘടകങ്ങളെ ചുംബണം ചെയ്തു കൊണ്ട്, മതമാണ് വികസനത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും നിർമ്മാണത്തിലും സംരക്ഷണ തത്തിലും ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നത് എന്ന് തെളിയിക്കാൻ പ്രായോഗികവും അക്കാദമികവും മായ രംഗത്ത് സജീവമാകുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു രണ്ടാം വിഭാഗം. ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുടെയും അടിത്തരിക്കലെയും അടരുകളും പ്രാഥമിക വിശകലനം നടത്തിയാൽ മാത്രമേ മാനവിക വികസനത്തിലെ ആര്ഥിയതയുടെ സാധ്യതയെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം പുർണ്ണമാവുകയുള്ളതും. faith in development , faith- based development എന്നിങ്ങനെ ഈ രണ്ടു ഘട്ടത്തെയും പ്രാഥമികമായി വർഷിക്കിക്കാവുന്നതാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിലുണ്ടാണ് World Faiths Development Dialogue. 1998ൽ അന്നത്തെ ലോകബാങ്ക് പ്രസിദ്ധാം, James D. Wolfensohn ന്റെയും കാസ്റ്റൽബറി ആർച്ച് ബിഷപ്പി ന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ലഭിക്കിൽ സ്ഥാപിതമായ ഈ സംരംഭം ഇപ്പോൾ ജോർജ്ജ് ടാൺ സർവകലാശാല കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു സ്വത്രന്ത്ര സ്ഥാപനമാണ്. ഐക്യരാഷ്ട്ര വികസന പരിപാടിയുടെ മില്ലോനിയം വികസന പരിപാടിയുടെ പ്രഖ്യാപിത ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തികരിക്കാനോ വശ്യമായ സഹകരണത്തിന്റെയും ഐക്യരാഷ്ട്രത്തിന്റെയും മേഖലകൾ മത-വിശാസകേന്ദ്രീകൃതമായ വികസന-സേവന സംരംഭങ്ങളുടെയും സൈക്കുലർ സംരംഭങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശമന്ത്രത്തോടെ സാധ്യമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതാണ് ഈത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മാനവിക വികസന തത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്:

1. തീവ്ര ഭാരിച്ചതിന്റെ നിർമ്മാർജ്ജനം.
2. സാർവ്വത്രികമായ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം യാമാർമ്മമാക്കുക
3. ലിംഗ സമത്വവും സ്ത്രീ ശാക്തീകരണവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക
4. ശിശു മരണ നിരക്ക് കുറക്കുക
5. മാതൃ ആരോഗ്യ നിലവാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുക
6. എയ്ഡ്സ്, മലേരിയ തുടങ്ങിയ രോഗങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുക
7. പാരിസ്ഥിതിക സുസ്ഥിരത

8. വികസനത്തിലെ ആഗോള കൂടുകെട്ട് വളർത്തുക

മുൻതമായ 21 അനുബന്ധ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്ക് വിജീകരിപ്പെടുന്ന ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും മാനവിക വികസനത്തിന്റെ ഒരുഭ്യാസിക നിർവ്വചനങ്ങളിൽ പെടുന്നവയാണ്. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും ഗൈസർഗികമായ താൽപര്യങ്ങളിൽ ഏറെ മുൻപത്തിലെ നിൽക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് എന്നതു കൊണ്ട് തന്നെ വികസനരംഗത്തെ മതപെട്ടുകഴിയുന്നതും ക്രിയാത്മകമായ വിനിയോഗം എംബോഡിംഗ് എംബോഡിംഗ് ഫിജിയാലിക്കും എന്നാണ് വേശിയ് ഫെൽത്തസ് ഡാബലപ്പംഗ് ഡാബലപ്പാൾ വിലയിരുത്തൽ. പ്രസ്തുത ചിന്തയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പത്രിറാബിനുള്ളിൽ നടത്തിയ നുറോളും അക്കാദമികവും പ്രായോഗികവുമായ പരിപാടികളിൽ മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഓന്നാണ് കമ്പോഡിയയിൽ ലൈഭാരിസ്റ്റ് നിർമ്മാർജ്ജന പദ്ധതികളിൽ ഇസ്ലാമിക ആരാധന സ്ത്രാംഭങ്ങളിൽ സുപ്രധാന ഘടകമായ സകാത്തിന്റെ വിനിയോഗത്തെ കുറിച്ച് ആവശ്യം ചന്ദ്രകൾ. സംഘടിതമായ സകാത്ത് നിർവ്വഹണം സാധ്യമാക്കുന്ന വിന്റോടാനമായ ഭാരിച്ച നിർമ്മാർജ്ജന സാധ്യതകളെ തുറിതപ്പെടുത്താനാവശ്യമായ ആധ്യനിക വർക്കരണത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ലോകതലത്തിലുള്ള സഹകരണം ആഹാരം ചെയ്യുകയാണ് അതുരം ചർച്ചകൾ.

ഇന്ത്യാനേഷ്യയിൽ മറ്റാരുതരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണമാണ് വികസനത്തിലെ വിശാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തെ ആധ്യനികവർക്കരണത്തിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ച ക്രോക്കു സ്കൂളുകൾ കമ്പനിയിലെ മാനവിക വികസന പദ്ധതികളെ കുറിച്ച് പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 98ലെ സാമ്പത്തിക മാനുംതെ തുടർന്ന പ്രതിസന്ധിയിലെ ലായ ഈ പൊതുമേഖലയും പദ്ധതി സകാരുവർക്കരിക്കുന്ന പ്രൈട്ടത്തിനു ശേഷം അവിടത്തെ തൊഴിലാളികൾക്കിടയിൽ emotional and spiritual quotient training പദ്ധതികളിലുള്ള നടന്ന വ്യക്തിത്വ വികസന പരിപാടികൾ വഹിച്ച മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിയതെന്തെ. വ്യക്തികളിലെ ഉൽപ്പാദന സാധ്യതകളെ പരമാവധി വിനിയോഗിക്കാൻ ആവുന്ന വിധത്തിൽ അവർബ�ൽ പ്രേരണാ ശക്തിയായി വർത്തിക്കാൻ ഇസ്ലാമിക ആര്ഥിയൈ പാംബരൈ ആധ്യനികവർക്കരിച്ച് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ പരിശീലനങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു എന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. പരിഷ ഇതുരം സംരംഭങ്ങൾ ഒക്കെ തന്നെയും വ്യവസ്ഥാപിത മൂലധനത്താൽപര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനാവശ്യമായ മാനവിക വിഭവത്തെ ഉൽപാദിപ്പിക്കാനുള്ള പദ്ധതികളാണെന്നതും സുക്ഷ്മ വിശകലനത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. ആയതിനാൽ തന്നെ, മൂലധനത്വാലീച്ച വിശകലനങ്ങൾ പലപ്പോഴും ശായി ഇന്ത്യാനേഷ്യൻ മോധാലിനോട് വിഭ്യാജിക്കുന്ന തായും വരും. മേൽ പദ്ധതികളിലെ കർത്തൃത്വം ആധ്യനികതയുടെ മുല്യാഭിപ്രായക്കാണ് എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ ധാരയുമായുള്ള ഉത്തരവും വ്യത്യസ്തത. ആധ്യനിക വർക്കരണം താരിതപ്പെടുത്താൻ ഏങ്ങനെ മതത്തെ ഉപയോഗം

ஸிக்காம் ஏற்ற திரும்பிலூந்து பலுதிக்குடு அருளோஸ்யு வேரெ சால்சு செய்யப்படுவதைக்கான்.

ആദ്യത്തെ ധാര ആത്മീയതയെ ആധുനികവി രക്കണ്ടത്തിന്റെയും വികസനത്തിന്റെയും സഹായക അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഈ ധാര ആത്മീയസാ ക്ഷാൽക്കാരത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക ഉൽപ്പന്നമായി വികസനത്തെ പരിഗണിക്കുകയാണ്. ഇതൊക്കെയും മനുഷ്യരെ വ്യക്തിനിഷ്ഠംമായ ഉൽപ്പാദനക്ഷമതയിൽ ആത്മീയതയ്ക്ക് കൂടുതലായ പങ്കുണ്ട് എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു, മതവ്യവസ്ഥകൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്ന ക്രിയാത്മക സ്വന്നദിശയായഞ്ചെലു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വികസന സംസ്കാരത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ട് എന്നു തന്നെയാണ് സുചിപ്പിക്കുന്നത്.

2. കേരളത്തിന്റെ ആത്മാധ്യ ഭൂപടം.

വികസന സിഖാത്തങ്ങളുടെ വളർച്ചയിൽ അടിസ്ഥാന ചാലകങ്ങളായി വർത്തിച്ച മാർക്കസിന്റോ ആപേക്ഷിക സിഖാത്തവും സാമൂഹ്യ പരിബന്ധമന്ത്രാലയവും മഹലികമായ അധികാരം പുലർത്തുന്ന ധിഷണയാൾ കേരളത്തിന്റെ വികസന പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ സ്വയം അധികാരപ്പെട്ടത് എന്നത് ആത്മയീതയെ സംബന്ധിച്ച പരിസരം കൂടുതൽ സക്കിർഖ്ണമാക്കുന്നു. ഈവിടെ നമ്മുടെ പരിഗണനകൾ വക്കാവുന്നത് രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ്.

1. മുന്പ് വിശദമാക്കപ്പെട്ടതു പോലെയുള്ള മത-മതരഹിത സംരംഭങ്ങളുടെ സമർജ്ജസ്ഥിരേ സാധ്യതകൾ കേരളീയ വികസന ഭൂപടത്തിലെ സാധ്യത എന്ന് അനേകിക്കാക്ക

2. ഒരു മനുഷ്യവ്യവഹാര മേഖല എന്ന നിലക്ക്, അതിന്റെ എല്ലാവിധ അമൃതത്തകളെയും പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട് തന്നെ, ആത്മീയതയുടെ ആരോഗ്യകരമായ നില നിൽപ്പാണോ, കേരളത്തിൽ ഉള്ളത് എന്ന് പരിശോധിക്കുക.
കൂ.

எனவிட கேற்றத்தில் அயிகாரத்தின் பின் என்றோயென்று வழவுமூடித்துக்கொண்டு விகஸன ஸங்ரங்கண்ணில் ஆற்மீய ஐடகண்ணே, மதகீய ஐடகண்ணே ஸாயிகாம் செலுத்துகின்ற் அதிரெந் காரண அன்றை மூக்குதில் பள்ளத் பசுவாத்தலத்தில் முங்காயி தரம் திரிக்காவுடன்தான்.

1. ആധിപത്യ വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് മതത്തോടുള്ള അനാരോഗ്യകരവും അനിയന്ത്രിതവുമായ വിപ്രതിപത്തി.

2. മതത്തിനെറ്റിയും അരത്തിയതയുടെയും അമർത്തതകളും ആലോചനയാവുമെങ്കിൽ സുഷ്ടിക്കുന്ന അശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ.

3. യമാർത്ഥവും അയമാർത്ഥവുമായ വർഗ്ഗീയ തയെ സംബന്ധിച്ച ഭീതി.

അക്കുത്തതായി വിശകലനം ചെയ്യപ്പേടേണ്ടത് കേരളത്തിൽനിന്ന് ആത്മീയതയുടെ പൊതു ആരോഗ്യമാണ്. പരസ്പരബന്ധത്തിനും വേറിട്ടുള്ള വിശകലനത്തിലുടെ പ്രവർത്തനപരിഹാരത്തിന് പരസ്പരം സഹായകമുഖ്യമാണ്. ഇന്ന് അനേകംജനങ്ങൾക്കും സാധ്യമാണ്.

മതം ഒരു അനാരോഗ്യകരമായ ഘടകമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെ അപനിർമ്മിക്കുക എന്നതുപോലെ നിർണ്ണായകമാണ്, മതരംഗത്തെ അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണതകളെ പിഴുതെറിയുക എന്നതും. കാരണം മതം എന്ന അത്യുജ്ജവലവും വിഭവസമുദ്ദേശ്യമായ നിർമ്മാണ ദ്രോത സ്ഥിനോടുള്ള വിപ്രതിപത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആ അനാരോഗ്യ ഘടകങ്ങൾക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ട്. മതം നേരിട്ടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ താഴെ പറയുന്ന വിധം ക്രമീകരിക്കാം.

1. മതവിഭാഗങ്ങളുടെയും ആര്ഥിയ സമൃദ്ധായ ആളുടെയും തെറ്റായ രാഷ്ട്രീയ ചൂഷണം.

2. അനധിവിശ്വാസങ്ങളുടെയും ആർഡെവവങ്ങളുടെയും പിന്മറിയിലെ കമ്പോളവത്കരണം.

3. മേൽ പറഞ്ഞ ദുഷ്പ-പ്രതിനിധിയാങ്ങൾ മൂലം അവതാളത്തിലാകുന്ന ശരിയായ ആര്ഥിയ-മത സാക്ഷരത.

(ശരിയായ ആര്ഥിയ സാക്ഷരത എന്നതു കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഒരു ആര്ഥിയ പ്രതിനിധിയാന് തിരിക്ക് ഏറ്റവും മുലിക്കരാത്ത രൂപം എന്നാണ്)

ഇത്തരം പ്രതിസന്ധികളിലേക്ക് മതത്തെ ചെന്നെത്തിക്കുന്നതിൽ ഇടക്കും വലതും ചേർന്ന, ആധിപത്യം പൂലർത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ ശക്തികളും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുണ്ടായ തെറ്റായ പാഠ്യപബ്ലിക്കളും പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രശ്നം, ജനാധിപത്യ സംഖ്യാനന്തര ബാധിച്ച മുലധനതാൽപര്യങ്ങൾ നിർത്തുമുള്ള സാമൂഹ്യ പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെന്നത് വിദ്യാഭ്യാസ ചീതകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന മുലിക്കരാത്ത പ്രശ്നമാണ്. മതരംഗത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഏകപക്ഷിയമായി, അനാരോഗ്യകരാണ് എന്ന് പരിപ്പിക്കുപെടുന്നത് നിസ്വാരഭമന്ന് തള്ളിക്കളും കഴിയുകയില്ല. അതിന് മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്, വരാനിരിക്കുന്ന തിരുക്കേശം സുക്ഷിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ 40 കോടി വരുന്ന നികേഷപവും, അതേ ഇൻഡ്രാജിക സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്ന മറ്റാരു സാമ്പത്തിക വ്യവഹാരമായ സമൂഹത്തിൽ നടക്കുന്ന മറ്റാരു സാമ്പ

ത്തിക വ്യവഹാരമായ സകാത്തും തമിലെ താരതമ്പം. ഒന്ന് അധിവിശ്വാസത്തിലുന്നിയ സാമ്പത്തിക ചൂഷണമാണെങ്കിൽ മറ്റാൻ മുലിക്കരാത്ത വിശ്വാസത്തിലുന്നിയ സാമൂഹ്യ സേവനമാണ്. രണ്ടും ഒരേ മതത്തിന്റെ ലേഖ ചിലാൻ നടക്കുന്നത്.

ആര്ഥിയതയുടെ ശരിയെ സംബന്ധിച്ച ആധികാരികമായ തീർപ്പുകൾ ഏക പക്ഷീയമായി നിർമ്മിക്കാതെ തന്നെ, സമ്പന്നവും സുഖതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കരണങ്ങളിലുടെ മതഭ്രംഗതയ്ക്കുള്ള വഴിയോരുക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയുടെ ശാസ്ത്രീയവും നീതിയുടെ പ്രക്രിയയുമായ ജനാധിപത്യവർക്കരണ തേതാകാപ്പും തന്നെ മതവിജ്ഞാനീയങ്ങളുടെ വികേന്ദ്രീകരണവും ജനാധിപത്യവർക്കരണവുമാണ്. ആ ദിശയെ മുൻനിർത്തിയുള്ള ഔദ്യോഗികവും അനൗദ്യോഗികവുമായ അക്കാദമിക മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് ഭരണകൂടവും മതസാമൂഹികനേതൃത്വങ്ങളും തയ്യാറാക്കാതെ പക്ഷം നമുക്ക് നഷ്ടമാകുന്നത് വിലമതിക്കാതെ മാനുഷിക സമ്പത്താണ്. അങ്ങനെയെരുപ്പാരു നഷ്ടം സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും സത്യസന്ധിയായ സമഗ്ര വികസനം സാധ്യമാകുന്നതിനും താഴെ പറയുന്ന പരിഹാര ശ്രമങ്ങൾ സജീവമാകേണ്ടതാണ്.

1. ഔദ്യോഗിക പാർപ്പാദ്ധതികളിൽ മതത്തോടും മതമുല്യങ്ങളോടും വിപ്രതിപത്തി അവസാനിപ്പിക്കുക.

2. മതജ്ഞന്മാരുടെയും മതവിജ്ഞാനീയങ്ങളെ യും സത്യസന്ധിയും സുതാരുവുമായ രീതിയിൽ ജനാധിപത്യവർക്കരിക്കുവാൻ മതനേതൃത്വങ്ങളും ഭരണകൂടവും അക്കാദമികമായ മുന്നേറ്റങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുക.

3. മതകേന്ദ്രീകൃതവും അല്ലാത്തതുമായ വികസനസംരംഭങ്ങൾ സമാനമായ മേഖലകളിൽ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉദാരത വ്യാപിപ്പിക്കുക.

(2011 മാർച്ച് 11, 12, 13 തീയതികളിൽ കൊച്ചിയിൽ ചേർന്ന സോളിഡാർട്ടി കേരള വികസന ഫോറത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പത്രം) മൊബൈൽ നമ്പിം: 9895358694

2) ഇൻഡ്രാജിക വികസന സങ്കർഷം

(മുഖ്യധാരാ വികസനവും പരാരാജേയോടുള്ള ആര്ഥിയ സഹാപനങ്ങളുടെ പ്രതികരണത്തിന്റെ മാതൃക എന്ന നിലക്ക്).

ആധുനിക വികസന സിഖാന്തങ്ങൾ വളർച്ചയെ ടുക്കുന്നതിനു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ഇൻഡ്രാജിക ജ്ഞാനശാസ്ത്രം അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ വികസനത്തെ സജീവ പരിഗണനകൾ വിശ്വേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയമായി ക്രോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും മദ്ദിനാ ജീവിത കാലം തൊട്ട് ഇൻഡ്രാജിക സജീവ പരിഗണനയാണ് സാർവ്വത്രികവും സർവ്വതോന്തരവുമായ വികസനത്തെ കാണാവുന്നതാണ്. പിൽക്കാലത്ത് സാമ്പത്തിക

നയങ്ങളെ കുറിച്ച പ്രവാചക വചനങ്ങളുടെയും പിവിപ്പാ വിധികളുടെയും ഭക്താധികരണങ്ങൾ നടന്നത്, ഒരു പക്ഷീ, ഇരു രംഗത്തെ ആദ്യ അക്കാദമിക മുന്നേറ്റമായി വിലയിരുത്താവുന്നതാണ്. ഇംബനു വരൽക്കുന്ന പോലുള്ള മഹത്തുകളാണ് ഇൻഡ്രാജിക വികസന നയങ്ങളെ ചരിത്രപരമായ വിശകലനം ചെയ്തത്. അങ്ങെപ്പറമ്പി മുഖ്യമായി വിശകലനങ്ങൾ ആധുനിക വികസന പരിപ്രേക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് ജീമം നൽകിയ പാശ്ചാത്യ നവോത്ഥാനത്തിലെ ദിശകാണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും നിരീക്ഷണമുണ്ട്. പക്ഷീ, നിലനിൽക്കുന്ന ഇൻഡ്രാജിക വികസന ജ്ഞാന വികാസങ്ങൾ ആധുനികതയോടുള്ള പ്രതികരണം എന്ന

നിലക്ക് വളർച്ചയെടുത്താൻ. മാലിക് ബിനമ്പി, അലി ശരീഅത്തി, മഹാനാ മഹദ്വാരി തുടങ്ങിയവരുടെ ഭാർഗ്ഗ നികമായ പ്രതിരോധങ്ങളുടെ അടിത്തിയില്ലെന്നിൽ അക്കാ ദമിക വികാസങ്ങളാണ് അത്തരം വളർച്ചക്ക് തുണ്ടായ യതെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. ഇസ്ലാമിക് കർമ്മം സ്വത്രതെ സാമ്പത്തിക വികസന നയങ്ങൾക്ക് മുതൽക്കു ടാക്കന് നിജങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിച്ചതും അത്തരം ധാരയാണ്. ആ പ്രക്രിയയുടെ വിജയത്തിന്റെ മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇസ്ലാമിക് ബാധിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിക് പിന്നാൻസും, ഡോ. യൂസുഫ് ഇബ്രാഹീം യൂസുഫ്, ഡോ. അലി അൽ വുറദാശി, ഡോ. നജാതുല്ലാ സിദ്ദീഖി എന്നിവരുടെ സംഭാവനകൾ ഈ മേഖലയിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അക്കാദമിക് വികാസത്തിലെ അതേ നിലവാരത്തിലുള്ള വേഗത രണ്ടു കേന്ദ്രീകൃതവും സിവിൽ ആക്ഷയം കേന്ദ്രീകൃതവുമായ മേഖലകളിൽ പ്രകടമല്ല എന്നത് ഇസ്ലാമിക് സമൂഹം നേരിട്ടന് രാഷ്ട്രീയ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാരണത്താൽ കൂടിയാണ്.

அறயுளிக்கதறைக் வியோஜிபூக்ஸ் பூலர்த்தி என்னுடையான் அறயுளிக் ஹஸ்லாமிக் ஸமூஹத்தினெழ் ராஷ்டியவும் சாமுஹிகவும் சாங்ஸ்காரிகவுமாய் அப்பதித்திருத்திரெழ் காரணம். விக்ஸாநாய் ஆஜும் அதற்கு அறார்ம அப்பதித்திருத்திற் நினை ரூபேபூட்டும் சுபாவாவிக்கமான். மொரோக்கேஸ் ரவேஷக்காய் அவ்வுடை ஹவ் ஸுகேகரியுடை நிரீகஷணம் ஶரவேயமான். ஹஸ்லாமிகாரர்வை விக்ஸாநாய்த்திரெழ் பேரிற் அடிசீலேப்புக்கைப்பைப்படுத் தமிழ்வெவருய்யமும் கணக்கு வோய்யமுடை முஸ்லிம்க்கு தனைக்குக் கட்டிக்காத விக்ஸாந சுக்கல்புத்திற் லயிசூ சேரான் ஸாலுமிக்கு வைப்பாயுடை அறயாரமாய் ஸரீஞ்சுதிரிக்கு விக்ஸாந பிரகியயை மருநாரு தலத்திற் விஜயி பிசெட்டுக்கணாக்கு ஶேஷிக்குடும்ப்.

ആധിപത്യ വികസന നിഷേധ്യാത്മക വശങ്ങളെ
അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു:

1) പാശ്വാത്യ നാഗരികത മുല്യങ്ങളെയും ഇസ്ലാമിക സവിശേഷതകളെയും തകർത്തു. അഹം ഭാവം വളർത്തി. സത്ര പ്രേമം അതിന്റെ മുഖമുദ്രയായി. അതിനുവേണ്ടി സംസ്കാരങ്ങളെയും ഭൂപണ്ഡങ്ങളും അവർ തകർത്തു.

2) വ്യക്തിയിലും വ്യക്തിയുടെ സൂഖ്യക്ഷേമത്തിലും മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സമൂഹങ്ങൾ മനുഷ്യനെ ഉൽപ്പാദന-ഉപഭോഗ യന്ത്രങ്ങളായി മാത്രം കാണുകയും അതുവഴി എല്ലാ വിധ അരാജകത്വങ്ങളും വ്യാപകമായുകയും ചെയ്ത്.

3) සාක්ෂිතික ඩිජිතල් ප්‍රාගෝගනීතියෙන් අභ්‍යන්තර කුදාතම මාරකමාය සහිකරණය යොදාගැනීමෙන් නිර්මිකා පෙනුවේ. රුහුත්තිගේ සාම්ප්‍රදායික තාරෑ රෙඛුම්‍යිතියෙහි මාත්‍රමෙන්ම නිර්මාණය නො ඇති නිස්සාම් ප්‍රාගෝගනීතියෙන් පෙනුවේ.

തത്തിലും നാശം വിതച്ചു.

4) വ്യവസായ കേന്ദ്രീകരണവും അതെ തുടർന്ന് സംജ്ഞാതമായ നാഗരിക കൂട്ടായ്മകളും പരിസ്ഥിതി നശികരണത്തിന് കാരണമായി.

5) ප්‍රකුති විවෘතාත්මක අනියුත්තමාය ජුජ ගමාන් මරුදාරු බැංක.

துக்கற்கான அனேகமா சேர்த்து வகையின் மரைஏறு நிலீ
க்ஷணம் ஶிரவேயாள்: அயிப்பது விகிஸம் வழவுமை
யுடை, மேல் பரிணம தூஷ்ய மலைஞெல் போகும் அங்கீக
ஏழ்தாண்ணிலைகை ஹுஸ்லாமிக வழக்கிடாவும் ஸதா
வோயவும் நஷ்டபூட்டுத்திடியுதூசு நவீகரள்திடிக்
ஹஸ்லாம் அங்கீகாரம் நல்கில்ல. ஸபவைமாய பாரை
ரூமுத்தையும் பிரகோாக் தழதி மரைஏறு ஸங்க்காரத்திலெல்
அயிழாத்துத்திக் வஷிபேப்டாள் நாம் நினைக்காரடுக்கைத்த.

ഈ മാറ്റം കൂടി അനുഭവിച്ചു പോകുമ്പോൾ അതിനു പരിപാലിക്കാൻ വികസനകാർപ്പാടിലെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വങ്ങൾക്ക് നിദാനം. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ്തെ ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ കൈകൊരും ചെയ്യാനും പരിപാലിക്കുവാനുള്ള പ്രാതിനിധി അധികാരം നൽകിയ കേവലം സൃഷ്ടികളാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇസ്ലാമിക വികസന പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്ത്വം. ഇസ്ലാമിക വികസന കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അടി

സ്ഥാന മുല്യങ്ങളെ ഡോ. ഹസൻ മുഹമ്മദ് മാശാ ഉർബാൻ ഇങ്ങനെ എന്നുന്നു.

1) സംയുക്ത ഉടമസ്ഥത: ഇൻഡിയൻ വിവരങ്ങൾ ഉടമസ്ഥത വ്യക്തിക്കും സമൂഹത്തിനും വീതിക്കപ്പെട്ടതാണ്. (സമൂഹം/രാഷ്ട്രം എന്നതുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ സമൂഹ്യനമുള്ള ലക്ഷ്യമാക്കി നിർമ്മിച്ച ധാർമ്മിക നിബാന അശീർന്നുനും വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു) സമൂഹത്തിന് പൊതു വിൽ ഉപകാരപ്പെടുന്ന രൂപത്തിൽ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടാണ് തിരികുകയോ ഉപദ്രവമാവുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം വ്യക്തിയുടെ ഉടമസ്ഥാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടാൻ വരെ കാരണമാകും. ഭൂമി വിനിയോഗത്തിലെ പ്രവശചക്ര നിർദ്ദേശം അതിനു തെളിവാണ്. മരിച്ച ഭൂമിയെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന വന്നാണ് ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥത എന്നാണ് നബിവചനം.

2) ഉപാധികർക്ക് വിധേയമായ വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യം: വിനാശങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന വിധ തിലുള്ള അനിയന്ത്രിതമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തം അധികാരസ്വഭാവങ്ങളിൽ പോലും ഇൻഡിയൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അതേസമയം, വ്യക്തിപരമോ സമഷ്ടിഗതമോ ആയ ദുഷ്പിട്ടുകൾക്ക് കാരണാകാരത വിധമുള്ള വിവേക വിനിയോഗങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹവും മുകളിക്കുന്നും ഇൻഡിയൻ സർവ്വ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുന്നു.

3) പ്രവൃത്തി ഉടമസ്ഥാധികാരത്തിന്റെ അടിത്തറയാണ്: തനിക്ക് അധികാരമുള്ള വിവേകത വിനിയോഗിക്കാതെ ഉൽപ്പാദന രഹിതമായി നിലനിർത്തുന്നത് ഇൻഡിയൻ നിരോധിക്കുന്നു. അതും സമീക്ഷകൾ ഉടമസ്ഥാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടാൻ വരെ കാരണമാകുന്നു. ഇത് സ്വന്തത്തിന്റെ നിശ്ചലാവസ്ഥയെ അവസാനിപ്പിക്കുകയും സാർവ്വത്രിക വികസനത്തിന് ഉതകുന്ന വിധം സ്വന്തത്തിന്റെ ചലനാത്മകത തുരിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

4) പ്രവൃത്തിയുടെ വിഭജനവും പ്രത്യേകവൽക്കരണവും: നിർബന്ധമായും സാധ്യമാകേണ്ട കാര്യത്തിലേ ക്ഷുള്ള അനിവാര്യ ഉപാധികൾ പുർത്തെക്കിരിക്കൽ സ്വാലം വികമായും നിർബന്ധം (വാജിബ്) ആകുന്നു എന്ന നിബാന ശാസ്ത്ര ധർമ്മമാണ് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ആയതിനാൽ സാർവ്വത്രികവും സാർവ്വതോന്തരവുമായ വികസനം ഒരു നിർബന്ധമുല്യം എന്ന നിലക്ക് അതി ലോക്ക് എത്തിച്ചേരാനാവും വിധം വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രത്യേക കഴിവെടുത്ത മാനുഷിക വിവഞ്ചകൾ ഉണ്ടോ കൽ അനിവാര്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ അത് ഓരോ വ്യക്തിക്കു മേലും നിർബന്ധമായ ബാധ്യതയായി മാറുന്നു.

5) അനിവാര്യമായ സാധന-സേവനങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനം: വികസനം സുസാധ്യമാകാൻ അനിവാര്യമായ സാധനങ്ങളുടെയും സേവനങ്ങളുടെയും മതിയായ ലഭ്യത ഇൻഡിയൻ നിഷ്കർഷിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന മുല്യങ്ങളിൽ പെടുന്നു. പക്ഷേ ശരീഅത്ത് മൈച്ചർ (വബിസ്) എന്നു നിർബന്ധിച്ചവയും നിഷിഭം (ഹരാം) ആക്കിയവയുടെയും ഉൽപ്പാദനം വികസനോന്തുവുമാണ്

ഈനും എടുത്തു പറയപ്പെടുന്നു.

6) അനിവാര്യ ജീവിതോപാധികളുടെ ഉൽപ്പാദനത്തിന് മുൻഗണന: ഉൽപ്പാദനത്തിന് വിവഞ്ചകൾ വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഇൻഡിയൻ മുൻഗണനക്കാക്കമം നിർബന്ധമാക്കുന്നു. അടിസ്ഥാന അനിവാര്യതകളായ പാർപ്പിടം, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവയുടെ സാർവ്വത്രിക ലഭ്യതകൾ ശേഷം മാത്രമേ അവശ്യങ്ങളുടെയും അലക്കാരങ്ങളുടെയും ഉൽപ്പാദനത്തിന് പരിഗണന വരുന്നുള്ളൂ.

7) ചെലവഴിക്കുന്നതിലെ മിത്തരം: നൃയമല്ലാത്ത സമ്പദം വിനിയോഗത്തെ ഇൻഡിയൻ നിരോധിക്കുന്നു എന്ന താണ് ഇൻഡിയൻ വികസനത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത. ഇന്നത്തെ വികസന രീതി നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിസന്ധിയും യുർത്താബന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

8) ധാർമ്മിക സുഖബദ്ധതയുള്ള മാർക്കറ്റ് സംഘിയാനം: പുഷ്ടിവെച്ച്, കൊള്ളലാഭ, വജ്രം എന്നിവ നിരാകരിക്കപ്പെട്ട മാർക്കറ്റ് സംഘിയാനമാണ് ഇൻഡിയൻ ശരീഅത്ത് നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം വിവേക വിതരണവും ലഭ്യതയുമാണ്. ലാഭം അതിന്റെ ഉപപരിഗണന മാത്രമാണ്.

9) സാമൂഹിക നീതി: ഇൻഡിയൻ വികസന വ്യവസ്ഥയുടെ ആരമ്ഭാവ തന്നെ സാമൂഹിക നീതിയാണ്. അത് ലക്ഷ്യം പെച്ചുള്ള വിതരണ സംഘിയാനങ്ങളുടെയാണ് രാഷ്ട്രം ലക്ഷ്യമാക്കേണ്ടത്. ലാഭം എന്ന ഘടകം തന്നെ സാമൂഹിക നീതിക്ക് പിനില്ലുള്ള സ്ഥാനമാണ് അലക്കരിക്കുന്നത്.

കേവലം ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്ക് പകരം ആത്മീയമായ സാക്ഷാൽക്കാരമാണ് ഇൻഡിയൻ വികസന പ്രക്രിയയെയും നിർമ്മിക്കുന്നത് എന്നതും ഇത് ചിത്രാട്ട ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതാണ്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം എന്നതു സ്വാഭാവികമായി തന്നെ ഇൻഡിയൻ വ്യവസ്ഥയിൽ ഉൾച്ചേരിക്കിട്ടുന്ന ഒരു ധാർമ്മിക മുല്യമാണെന്നും ഇതോടെ നാം തിരിച്ചറിയുന്നു. ഡോ. യുസുഫുൽ വിദാവിയെ പോലുള്ളവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ആ മേഖലയിൽ പ്രസക്തമാണ്. ലോകത്വത്തിൽ അധികാര മുള്ള ഇടങ്ങളിലെല്ലാം കുടുതൽ ഇൻഡിയൻ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രസംഗം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സിവിൽ ആക്ഷനുകളിലെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞ വികസന തത്ത്വങ്ങളുടെ നിബന്ധനകൾ കാണാൻ കഴിയും. ലഭാന്വേഷണ ആസ്ഥാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന Islamic Federation for Ecology and Environmental Studies ഇതിന് മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. ഇവ്വാനുൽ മുസ്ലിമുൾക്കുയും ജമാഅത്തെ ഇൻഡിയൻ അജണ്ടയിൽ വരുന്ന വികസന പരിസ്ഥിതി ഇടപെടലുള്ളൂ മേൽപ്പറഞ്ഞ പറഞ്ഞ മുല്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളവയാണ്. മുവ്യാധാര വികസന പഠനങ്ങളുടെ സജീവ ശവേഷണങ്ങൾക്കും ഇൻഡിയൻ വികസന തരം ഗണങ്ങളും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതായി അക്കാദമിക രംഗം നിരീക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും.